

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/22/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

87/2011. (IV. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. január 11-én előterjesztett **panaszát** a 2011. április 13-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. január 11-én, e-mailen fordult beadvánnyal a Testülethez, amelyben az alábbiakat adta elő. Leírta, hogy egy büntetőeljárás kapcsán panaszt tesz gépjárműve lefoglalása miatt. Az ezzel kapcsolatos eljárás során az egyik r. hadnagy alá akart íratni vele egy dokumentumot, amelyben nem volt bejelölve, hogy a panaszos kér-e hatósági tanút a gépjármű lefoglalásakor. Ezt a panaszos nem írta alá, és kijelentette, hogy ha mégis szerepelne aláírás ezen a dokumentumon, az nem tőle származik. Ebből a dokumentumból nem is kapott saját példányt; nem tudja pontosan, hogy ez milyen irat lehetett. Kifejtette azt is, hogy a laptopja ugyan nem, de készpénze – kb. 8 600–8 700 Ft – a lefoglalt járműben maradt a kezításkájában. Leírta a panaszos azt is, hogy nincs a birtokában példány a kihallgatásáról készült jegyzőkönyvről. Eleinte nem akart vallomást tenni, de időközben meggondolta magát, a kihallgatását végző r. hadnagy azonban ekkor azt mondta neki, hogy „ő már végzett az ügyel”. A panaszos az ügyészségen is panasz tett. A pontosabban meg nem jelölt bűncselekményt a panaszos – saját állítása szerint – nem követte el, de mégis magára akarta vállalni, hogy „jegyzőkönyvhöz jusson”, ez azonban nem sikerült. Kifejtette, hogy a lefoglalt gépjármű megélhetése alapja, és 8 napra kikerült a fennhatósága alól. A kárt, amit feltehetően a terhére rótt cselekménnyel okozott, bejelentette a 112-es segélyhívó telefonszámon azzal, hogy kész még aznap megtéríteni. Ez leírása szerint meg is történt, bár a kihallgatásáról készült jegyzőkönyvbe a rendőrség nem foglalta bele, ő maga írta rá kézzel.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Gépjárművét azonban ennek ellenére lefoglalták. Elmondása szerint a rendőrség ismeretlen tettes ellen folytatott eljárást, őt mégis gyanúsítottként hallgatták meg. A panaszos végül leírta azt is, hogy pszichiátriai kezelés alatt áll, folyamatosan gyógyszert kell szednie. Lefoglaláskor a gépjárművét a rendőrök vezették el a rendőrkapitánysághoz, bár a panaszos szerint többüknél nem volt vezetői engedély. Azt is hallotta a panaszos, hogy mindeközben a rendőrök telefonon beszéltek a M. áruház biztonsági igazgatójával, aki korábban rendőr volt. A panaszos fizikai állapota sokat romlott az eset miatt, és magánélete is ellehetetlenült.

2) A Testület titkársága 2011. február 1-jén levélben hívta fel a panaszost – a Testület hatáskörére vonatkozó szabályok és a Testülethez fordulásra nyitva álló határidő szabályainak ismertetése után –, hogy ügye körülményeinek és a történeti tényállásnak a pontosabb felderítése érdekében a neki feltett kérdésekre válaszoljon. A kérdések arra vonatkoztak, hogy pontosan mi volt az az ügy, amelynek kapcsán gépjárművét lefoglalták, történt-e ennek során olyan rendőri intézkedés, amelyeket a panaszos kifogásolhatónak tart, és pontosan mik ezek, mikor történtek; milyen eljárás van most folyamatban az ügye kapcsán és ez milyen stádiumban van; milyen iratok jutottak a birtokába az üggyel kapcsolatban; illetve milyen egyéb szervnél, hatóságnál élt még panasztételi lehetőséggel, mi miatt, és mikor. A panaszos a Testület levelét a visszaérkezett térítvevény tanúsága szerint 2011. február 5-én vette kézhez.

2011. március 4-én a panaszos válaszlevelet küldött a Testületnek (ezt a Testület 2011. március 7-én érkeztette), amelyben a következőket írta. Pszichiátriai kezelésre az őt ért sorozatos rendőri zaklatások miatt szorult. A történetek előtt négy és fél évig a Ny. városi M. áruházban dolgozott, majd itt 2010. szeptember 13-án felmondott. Leírása szerint emiatt többen nehezteltek rá, így az áruház biztonsági igazgatója is, aki korábban rendőr lehetett, ezért nyilván azóta is jó kapcsolatot ápol a rendőrséggel. A panaszos szerint a biztonsági igazgató szólhatott is a rendőrségnek, hogy amennyiben ellene valamilyen eljárás indulna, nagyon alaposan járjanak el az ügyében – ez a panaszos szerint gyanúsított kihallgatása során meg is történt. A panaszos leírta azt is, hogy a 2011. február 19-ei hétvégét fogdában töltötte egy büntetőeljárás kapcsán, és említést tett a korábbi büntetőügyéről is. Említést tett a panaszos arról is, hogy az egyik rendőr kigúnyolta, amikor a fogdán tartózkodott, és ez egy róla szóló szöbeszédet is elindított. A panaszost leginkább az „első eljárás” viselte meg, a többinél már tapasztaltabb volt, de ennek ellenére lelkiállapota miatt több konfliktusba is keveredett. Levele írásakor is éppen kórházi kezelésre kellett mennie, de – állítása szerint – már a kórházban is érték atrocitások, volt, hogy este megverték. A panaszos kérte, hogy minden ügyét tegyék át másik rendőri illetve ügyészi szervhez.

Levele második részében a panaszos ismét leírta az őt korábban kihallgató r. hadnagy „eljárási, etikai és emberi hibáit”. Állítása szerint lehetséges, hogy ismeretlen személyek gyanúba akarják keverni őt, hiszen egyébként is több rendőrségi ügye van. Előadott egy esetet, amikor Miskolcra kellett mennie egy gépjármű adásvétel ügyében, ami végül az eladó hibájából meghiúsult. Útközben észlelte, amint egy fekete színű, sötétített üvegű gépjármű követte őt. A gépjármű sofőrjével az egyik benzinkútnál beszélt is a panaszos, melynek során felajánlották neki, hogy egy darabig kövesse a fekete színű járművet, mert tudják az utat arrafelé, amerre a panaszos is tartott. Az eset egyéb körülményeinek ismertetése mellett a panaszos úja leírta, hogy hallott már olyat, hogy ismeretlen személyek valakire ráterelik a gyanút, és így más helyett kap az illető szabadságvesztés büntetést. A panaszos családi élete ellehetetlenülését is újra leírta. Ezt követően a panaszos egy olyan esetet is említett, amikor a barátját hívta fel egy magát rendőrnek kiadó személy mobiltelefonon, és el akarta kérni tőle a panaszos személyes adatait.

3) Leveléhez a panaszos csatolva megküldte a Nyíregyházi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának 2011. február 16-án kelt, lefoglalás megszüntetéséről szóló határozatát. A határozatból az derült ki, hogy 2010. december 22-én, közokirattal visszaélés vétségének megalapozott gyanúja miatt, egy a panaszostól eltérő nevű személytől lefoglalták a panaszos nevére kiállított személyi igazolványt és vezetői engedélyt. Az ügy a panaszos feljelentése alapján indult, mert tőle 2010. október 18-án ellopták az irattartóját.

A panaszos megküldött egy másik, 2011. február 2-án kelt, a Nyíregyházi Rendőrkapitányság Érkert Rendőrőrsé által hozott határozatot is, amely egy ismeretlen tettes ellen folyt, lopással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt indult eljárást szüntetett meg. Az ügyben szintén a panaszos tett feljelentést, mert 2011. január 26-án Ny. városban a lezáratlan állapotban hagyott gépjárművéből eltulajdonítottak 2 db paradicsomkonzervet.

A panaszos megküldött továbbá egy a Nyíregyházi Rendőrkapitányság Érkert Rendőrőrs Bűnügyi Alosztályán 2011. február 19-én készült, a panaszos mint gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvet. Ebben az ügyben a panaszost fegyveresen elkövetett garázdaság büntetésének elkövetésével gyanúsították, mert – a gyanúsítás közlése szerint – egy maroklófegyvernek látszó tárgyjal megfenyegetett egy Ny. városi parkolóórt, mivel az korábban fizetési pótdíj felszólítást helyezett el a panaszos parkolójegy nélkül várakozó járműve szélvédőjén. Vallomásában a panaszos tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését, szerinte az félreértésen alapul, és jelezte, hogy a rendőrségen és az ügyészségen is panasszal fog élni.

Ezen kívül megküldött a panaszos egy a Nyíregyházi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr és Járőrszolgálati Alosztályán 2011. február 21-én készített jegyzőkönyvet is, amelyben a panaszost mint rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés elkövetése miatt eljárás alá vont személyt hallgatták meg. Az ügy részletei a jegyzőkönyvből nem derülnek ki, csak annyi, hogy a panaszos az említett szabálysértés körülményeire nem emlékezett.

4) 2011. március 11-én a panaszos e-mailt küldött a Testületnek, amelyben többek között az alábbiakat jelentette ki. Egyoldalú nyilatkozatot tett arról, hogy mindaddig soha nem vett részt államellenes vagy terror cselekményben, jelenleg sem tesz ilyet, és a jövőben sem szándékozik. Elmondása szerint az adófizetők pénzéből már eddig is sokat költöttek az ő ügyeire, és számít a Testület és az ügyészség védelmére abban az esetben, ha ismeretlenek megpróbálnák őt valamilyen valós, de nem általa elkövetett cselekmény miatt szabadságvesztés büntetéssel sújtani. A panaszos „belső körökből” és a „Kék Fény” című műsorból tudni vélte, hogy korábban is történt már ilyen eset. Leírta azt is, hogy tudomása szerint nincs priusza, de az általa említett r. hadnagy több iratban arra tett utalást, mintha lenne, és ez sérti az igazságérzetét. Elmondása szerint büntetlen előélete ellenére visszaeső bűnözőként kezeli őt a rendőrség, ami miatt magánélete és megélhetése teljesen ellehetetlenült.

2011. március 13-án a panaszos ismét e-mailt küldött a Testületnek. Ebben előadta, hogy ismeretlenek elvitték őt egy Ny. városi pedikűrös barátja ajtajából. Az ismeretlenekről később kiderült, hogy rendőrök. A panaszos szerint már jelenleg is meglehetősen elszigetelődött a társadalomtól, így fel sem tűnne senkinek, ha esetleg valakik eltüntetnék őt. A panaszos attól is tart, hogy elszigetelődött emberként az alvilág célpontja lehet, és esetleg felhasználhatják a belső szerveit, vagy bebörtönözhetik valaki helyett. Pszichiátriai állapota időközben

súlyosbodott, és életkörülményei is nagyon elnehezültek. Levele folytatásában a panaszos addig a következtetésig is eljutott, hogy „lehet belőle még egy példány”, mert ellopott iratai hetekig ismeretlenek kezében voltak, illetve különböző módszerekkel még a DNS állománya is hozzáférhető lehetett. Ráadásul a „kormányzati portálra” való belépésekor ismeretlenek a levelezési címét is lemásolhatták. Leírta azt is, hogy 2011. március 8-án a rendőrség megakadályozta abban, hogy a kórház pszichiátriai osztályára bejuthasson, pedig kezelésre szorul, már csak ott tud ágyban aludni és élelemhez jutni. Előadott egy másik esetet is, amely szerint nemrégiben egy téves tájékoztatás miatt nem tudta kifizetni az általa vásárolt üzemanyagot a benzinkúton – várhatóan emiatt is eljárás fog indulni ellene. Utalt arra is, hogy jelenleg nincs olyan helyszín, ahol tanítványokat fogadhatna, pedig korábban korrepetált angol nyelvből, ami bizonyos megélhetést jelentett a számára. Ismét utalt arra, hogy az általa megnevezett r. hadnagy több iratban arra tett utalást, hogy neki „priusza” lenne, pedig tudomása szerint büntetlen előéletű. Egyes rendőrségi iratok – a panaszos elmondása szerint – arra is utaltak, hogy ő szabadságvesztés büntetéssel sújtandó bűncselekményt fog elkövetni. Leírta azt is, hogy – feltehetően a rendőrség – egyik alkalommal az általa ideiglenes használt garázst is átkutatta, de anélkül, hogy ő vagy jogi képviselője ott jelen lehetett volna. Az esetről a felesége lehetett jelen, pontosabb részleteket nem tud, csak annyit, hogy szárított növényeit is elvitték a rendőrök (kender, amelyet az út mellett szedett, mert baromfit készült tenyészteni, és az állatoknak szánta). A panaszos leszögezte azt is, hogy sosem tett olyan nyilatkozatot, amellyel lemondott volna magyar állampolgárságáról.

2011. március 14-én a panaszos ismét e-mailt küldött a Testületnek. Ebben azonban – azon kívül, hogy új e-mail címe van, mert a „kormányzati portál” feltételezhető hibájából előző hozzáférése „összeomlott” – új információkat nem közölt.

2011. március 18-án a panaszos ismét e-mailt küldött a Testületnek, amelyben továbbítva megküldte a Társaság a Szabadságjogokért és az Amnesty International szervezetekkel folytatott levelezését, valamint felhívta a figyelmet több, a „kormányzati szervezetekkel” való elektronikus kapcsolattartás során felmerült problémára és gyanús körülményre.

2011. március 24-én a panaszos ismét e-mailt küldött a Testületnek. Ebben azt adta elő, hogy a rendőrkapitányságon meghallgatást kért az ügyészségen tett panaszra kapcsán, ahol a rendőrök arról érdeklődtek tőle, hogy mikor fog elköltözni a városból, mert már unják az alaptalan bejelentéseit. Leírta azt is a panaszos, hogy nem áll gondnokság alatt, és előadta családi élete megromlásának körülményeit.

2011. április 1-jén a panaszos postai úton ismét a Testülethez fordult. Előadta, hogy a Nyíregyházi Városi Bíróság elmeszakértői vizsgálatra kötelezte őt egy szabálysértési ügyvel kapcsolatban. Szerinte ez valószínűleg az eljárás kapcsán érintett rendőrök érdeke, ugyanis ügyében a vádat nem az ügyészség, hanem a rendőrség képviseli. Állítása szerint az ügyben a bírósági iratokban a róla leírtak nem felelnek meg a valóságnak. Megemlítette azt is, hogy 2011. március 17. óta a megemelt gyógyszeradagja hatására állapota jelentősen javult. Ezen kívül a továbbiakban a panaszos nem kíván „rendőrségi ügyekkel” foglalkozni, mert pénzhez jutott, és saját üzleti tevékenységéből tudja finanszírozni a megélhetését, amiben korábban a rendőrségi eljárások gátolták. További vallomásokot a panaszos nem kíván tenni.

5) 2011. március 23-án – a Testület tanácsadójával történt telefonos egyeztetést követően – a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatára megküldte a Testületnek a panaszos kérésére az általa a Nyíregyházi Városi Ügyészségen tett panasz egy

példányát. A jegyzőkönyv 2011. március 11-én kelt. Ebben a panaszos előadta, hogy egy a 112-es segélyhívó telefonszámra tett bejelentését véleménye szerint nem megfelelően fogadták, és arról oktatták ki, hogy valótlan tartalmú bejelentés esetén akár eljárás alá is vonhatják. A panaszos előadta korábbi, a fegyveresen elkövetett garázdaság büntette miatt ellene folyamatban lévő eljárással kapcsolatos panaszait is. Megemlítette garázsa átkutatását és a „kormányzati portállal” kapcsolatos feltételezéseit is.

II.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint: „A Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogszéremről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.”

2) A vizsgált esetben a panaszos több ellene folyó büntetőeljárás egyes körülményeit és az azok során tett eljárási cselekményeket kifogásolta, és ezek miatt panasszal élt az ügyészségnél és egyéb hatóságoknál is. Ezekon kívül a panaszos előadott számos egyéb, a magánéletét, egészségügyi állapotát, társadalmi helyzetét, anyagi lehetőségeit súlyosan érintő körülményt is. Az általa kifogásolt események, történések jelentős részét azonban – a pontosításra vonatkozó felhívás ellenére is – csak említés szintjén, konkrétumok és időpontok megnevezése nélkül (néhány, a rendőrségi és ügyészségi iratokból kitűnő időpontot leszámítva) írta le.

A Testületnek az ügy elbírálására nincs hatásköre, mivel a panaszbeadvány tartalmából kitűnően a panaszossal szemben nem került sor olyan, az Rtv. IV–VI. fejezete szerinti intézkedésre vagy kényszerítő eszköz-alkalmazásra, amely – tekintettel az Rtv. 92–93. §-aira – a Testület hatáskörét megalapozhatná, és vizsgálatát lehetővé tenné. A Testületnek nincs hatásköre arra, hogy a rendőrség által a panaszos ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban tett eljárási cselekményeket, valamint az általa említett, az Indokolás I. részében részletezett egyéb körülményeket felülbírálja.

3) A Testület tájékoztatja a panaszost, hogy a amennyiben büntetőeljárás során az ügyészség vagy a nyomozó hatóság határozatát, intézkedését, vagy ennek elmulasztását kifogásolni kívánja, ezt a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. és 196. §-ai alapján az alábbi módon teheti meg. „195. § (1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság

határozata rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. (2) Nincs helye panasznak a más szakértőt kirendelő és a gyanúsított vagy a védő által szakvélemény elkészítésére felkért személy szakértőként való bevonását engedélyező határozat ellen [111-112. §]. (3) A panasznak – ha e törvény kivételt nem tesz – nincs halasztó hatálya. Kivételesen indokolt esetben a határozatot hozó, illetőleg a panaszt elbíráló a határozat végrehajtását a panasz elbírálásáig felfüggesztheti. (4) Ha a határozatot hozó a panasznak három napon belül nem ad helyt, köteles azt haladéktalanul felterjeszteni az elbírálásra jogosulthoz. Az ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész, a nyomozó hatóság határozata elleni panaszt az ügyész a hozzá érkezésétől számított tizenöt, megszüntető határozat esetén harminc napon belül határozattal bírálja el. (5) A panasz elbírálásáról a panaszt tevőt – a határozat hatályon kívül helyezése, illetőleg a megváltoztatása esetén azokat is, akikkel a határozatot közölték – értesíteni kell. A panaszt elbíráló határozat ellen további jogorvoslatnak – a (6) bekezdés eseteit kivéve – nincs helye. (6) A 149. § (3) bekezdése, a 150. § (2) bekezdése, a 151. § (4) bekezdése, valamint a 153. § (2) bekezdése szerinti határozat, továbbá a 151. § (2) bekezdése szerinti ügyészi határozat elleni panaszt elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó ügyészségnél felülbírálati indítvány terjeszthető elő, az ügyészség a felülbírálati indítványt az iratokkal és indítványával együtt három napon belül megküldi a bíróságnak. (7) A halaszthatatlan nyomozási cselekmény elleni jogorvoslatra az (1)-(4) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni. (8) A törvényben kizárt, az elkésett és a nem jogosulttól származó panaszt indokolás nélkül el kell utasítani. 196. § (1) Akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. (2) Ha e törvény az ügyész vagy a nyomozó hatóság részére intézkedés megtételére határidőt állapított meg, az intézkedés elmulasztása miatt akkor lehet panasszal élni, ha a határidő eredménytelenül eltelt. (3) Nincs helye panasznak a VII. Fejezet VII. Címe szerinti bizonyítási eljárások, a nyomozás [170. § (2) bek.] és a feljelentés kiegészítésének elrendelése (172/A. §) miatt, valamint a nyomozó hatóság egyéb adatszerző tevékenysége során végzett eljárási cselekmények (178. §, 178/A. §), a tanú kihallgatása [79. § (1) bek., 181. §], és a szaktanácsadó közreműködése (182. §) miatt. (4) Az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt tett, a törvényben kizárt vagy elkésett panaszt, emiatt indokolás nélkül nem lehet elutasítani. (5) Ha az (1) bekezdés alapján tett panaszt az intézkedést tevő vagy az intézkedést elmulasztó, illetve a panaszt elbíráló alaposnak tartja, a panasszal sérelmezett helyzet megszüntetése érdekében szükséges és indokolt intézkedést megteszi, s erről a panaszt tevőt határozat hozatala nélkül értesíti. (6) Az (1) bekezdés szerinti panaszra egyebekben a 195. § rendelkezéseit kell alkalmazni.”

III.

A fentiekben kifejtettek miatt a Testület – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a panasz elutasítása mellett döntött.

Budapest, 2011. április 13.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET